

klenknilo za vse večne čase. Radovedni pa smo, kateri polk dobi zdaj v roke, da mu bo poveljnik.

Iz Ptuja. (Slov. pevsko društvo.) Odbor „Slov. pevsk. društva“ je na povabilo slavnostnega odbora za Trstenjakovo slavnost sklenil, da se društvo udeleži slavnosti korporativno ter prevzame pevski del sporeda. Naznanja se to tem potom vsem, posebno izvršujočim udom društva, ter se prosijo udeležbe Trstenjakove slavnosti dne 4. sept. v Slovenjemgradu. Gosp. poverjeniki in slavna predsedništva Čitalnice, katere imajo pevske zборе, so prošeni, da blagovolijo hitro „odboru slov. pevsk. društva“ v Ptuj naznaniti, ako in koliko pevcev ali pevkinj se hoče udeležiti, da se jim že pesni pošljejo ali naznanijo, katere se bodo pri slavnostnem banketu in pri narodni veselici pele. Dolžnost je posebno vseh bližnjih rojakov in društev, da se udeležé slavnosti, ter pokaže, da znajo ceniti neumorne zasluge moža, ki je posvetil celo svojo življenje slovenskemu pisateljstvu. Ob enem naznanja vsem častitim udom odbor, da nameravanega velikega pevskega zbora letos ne bode, ker mnogo udov to zaradi preobilnih narodnih svečanosti po vseh slovenskih pokrajinah želi. Veliki zbor se bode v Slovenjemgradu opravil. Upati je torej mnogobrojne udeležbe pri Trstenjakovej svečanosti posebno od strani naših čast. pevcev in pevk. Na videnje. Srčne pevske pozdrave! Odbor.

Iz Celjske okolice. (Naš šolski svet.) Bismark veseli se! velik kos slovenske zemlje je padel zopet Prusom v koš. Po svoji večini velikonomški zastop Celjske okolice je v svoji zadnji seji iz krajnega šolskega sveta izbacnil posledna dva poštena Slovence, ki sta še v njem sedela: Glinšeka in Žnidarja ter volil vanj dva trda Nemca, namreč Seebacherja in Dolenca (Strenčana). Novi načelnik šolskemu svetu pa je znani Stibernegg. Naloga novemu nemško-liberalnemu šolskemu svetu je: s pomočjo nemškega šulvereina postaviti novo šolsko poslopje ter sčasoma izbrisati slovenska imena in zatreti slovensko besedo po Celjski okolici. Ali bode pa to steklo tudi prav gladko, nam hoče pokazati prihodnjost.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Dnes je rojstni den svitlega cesarja. O tej priložnosti vzdiguje se od zvestih prebivalcev našega cesarstva gorka prošnja za blagoslov božji na Nj. veličanstvo in prevzvišeno rodbino. — Odredba ministra za uk in bogočastje, ki odpravi več srednjih šol, ki ne šteje veliko učencev, vzbuja veliko hrupa v dotičnih krajih. Nam se zdi, da je v nekaterih krajih, posebno severnih, v resnici

preveč taciš šol. Ali pa je minister v tem zadel pravo, ne moremo reči, gotovo pa se godi krivica kranjskim Gorenjcem, ako se jim vzame edina srednja šola, nižja gimnazija v Kranju. — „Šulverein za Nemce“ se širi; skorej z vsa-cim duevom ustane kje kaka „ortsgruppe“ ali pa se nastavi kaka vrtnarica. Taka bode v Celju gsp. Sima. — V Gradcu je posebno živo med „sestrami lotrije“. One menijo, da se mora štv. 47 v Budi „vleči“, kajti, je že od pamtiveka ni bilo v oni lotriji. Kedaj bode te pogubljive norije konec? — Dr. Fr. Erwein ima srečo ter je vstopil v vse službe pok. Jesernigga v Celovcu. Ne samo župan, ampak tudi dež. poslanec je sedaj za glavno mesto koroške vojvodine. — O prof. Einspielerjevi zlati meši zberó se iz vseh slov. pokrajin najodličniši možje in bode torej lepa narodna svečanost. — Bratje Čehi so že Kranjsko zapustili, a vzeli so seboj spomin bratovske ljubezni, katere so videli in čutili sijajna znamenja. — Na Igu so imeli uni den bučelni sejem, pripeljali so veliko panjev, a prodali so jih za nizko cene in še to-le slabo polovico. — V Idriji so odkrili spominjsko ploščo pok. škofa A. A. Wolfa. — V Podgori pri Gorici ustanavlja se bralno društvo in oglasenih udov je že blizu 50. Podgora je slov. vas a Lahonom se cedé sline po njej, upajmo, da jim jih bralno društvo obriše. — Po vsem Primorju je huda suša, ajdine in repe ne bo, koruza se pa že rjavi. — V Trstu so Slovenci lepo vzprejeli Cehe ter so se le-ti kaj zadovoljni podali za tem ali v Benetke, ali pa tudi že nazaj domov, če niso več dalje utegnili. — Mesto Trst šteje 8937 otrok, ki hodijo v ljudsko šolo, Tržaško okolico pa 2754. — Hrvaški narodni možje si dajo veliko truda, da se ljudstvo okrepi in stopi tudi v gospodarskih rečéh na bolje poti, toda uspeha je le malo, ker skrbi madjarska vlada malo za to, njej velja več, da se otrokom vtepe madjarščina v mlade butice. Vse, kakor pri nas! — V Medjimurji bodo v prihodnjem mesecu velike vojaške vaje ter pride svitli cesar sam v Čakovec, da si jih ogleda. Da-si so prebivalci Slovenci, bode vse eno v pričo Nj. veličanstva vse — madjarski. Tako hoče madjarska vlada in ona zna, kako se to napravi.

Vunanje države. Princ Koburški je sedaj že v Bolgariji. Mož je mlad, šteje še le 26 let in to je menda krivo, da je to stopinjo storil. Ves svet se čudi takemu pogumu. Če gre kaj vere poročilom, ki dohajajo iz Bolgarije, vzprejema ljudstvo mladega kneza prav prijazno ali kaj če to pri težavah, ki jih mu bode premagati! — Turčija je sedaj bolj, kakor kedaj v zadregi, kajti ne vé, ali naj mladega kneza potrdi ali pa ga naj pusti, da si pridobi sam veljavo. Brž ko ne, odloči se Turčija za zadnje. — Rusija ugovarja, kakor poprej zoper volitev, tako še

bolj sedaj zoper prihod princa. Giers, ruski minister zunanjih zadev, razpošilja v tacem smislu pisma do vseh velešil, katerih se tiče bolgarsko vprašanje. — Novo ministerstvo male Srbije trdi, da je prejšnje ministerstvo bilo zapravljivo in celo — nepošteno. No, tako hudo pa menda vendar le ne bode. — V Makedoniji stojé sedaj roparji na vrhu. Turške oblasti jim ne morejo priti do živega. — Krivica rodi krivico. Prusija je bila jela Ruse in Poljake izganjati iz svojih ozemelj, sedaj pa ji vrača Rusija ter podi nemške, posebno judovske trgovce prek svojih mej. Vsled tega je veliko kriča v nemških listih. — Iz Prusije se letos sila veliko ljudi izseljuje, najbolj v Ameriko. Doma ni zaslužka, za to si ga gredo iskat drugam. Ob sami nemščini se tedaj ne živi tudi — v srcu Nemčije, v Prusiji. — Nemški cesarjevič še vedno boleha in tudi stari cesar gre že vidno proti grobu. Ni torej brez vsega, če že sedaj gledajo Nemci z nečim strahom na-nju. — V starem škofovskem mestu, Fulda, imajo letos nemški škofje zbor, na katerem se razpravlja vprašanje, kako se naj zacelijo katol. cerkvi rane, ki jih ji je vsekala „kulturna borba“. — Angležani so polni upa, da bode mogoče mir ohraniti Evropi, ker ni navskrižja med vlada mi, kar se tiče glavnih reči. — Francija drži sedaj v bolgarskih zadevah popolnem z Rusijo ter torej tudi ona ne pritrdi stvar em, ki se vrše v Bolgariji na škodo Rusije. — Francoska vlada misli, da je razstava l. 1889 še vedno mogoča v Parizu in za to ne stori sile Nemcem, ki živé po Francoskem, ljudstvo pa jih le težko gleda. — V Madridu je nekdo položil na stopnice hiše ministra notranjih zadev tri dinami tne patrone, le-te so sicer razletele, a škode niso storile. To je bila še velika sreča. — Italija ima svojo kolero, a skorej se zdi človeku, da se vlada ne zmeni za-njo. Je pač ji že vsakdanja bolezen. V Ameriki je jel goreti most prek reke Niagara, vlak, ki je v tem prišel, se ni ustavil v pravi čas ter se je preku enil v reko. Se vé, da je potovalce potegnil seboj v mokri grob, le malo število so jih še iz vode potegnili.

Za poduk in kratek čas.

Peyramale, bivši lurški župnik.

(Dalje.)

Ali kakor nobeden župnik na svetu nima samih dobrih ovčic v svojem ovčnjaku, tako je tudi Peyramale imel v svoji župniji nekaterega kozleka, ki mu je veliko preglavice prizadjal. Vsak duhovnik je bil temu človeku trn v peti; vera mu je pa bila deveta briga. Da bi kateri duhovnik zamogel dober pastir biti, ali da bi pastir za svoje ovce kaj srca imel, tega niti

verjeti ni mogel. Od daleč že se je ogibal gospoda župnika, če bi ga imel srečati, in tedaj pastir zgubljene ovce nikdar in nikjer ni mogel doseči, da bi jo dj al na svoje rame ter jo rešil v hlev.

Toti nevernik nekega dne zavozi v globokem klan cu, kjer je bila vsa cesta globoko premočena, ker je bilo jako dežilo. Naenkrat se nagne voz; eden potač se je vsedel v globok kolnjak, katerega je mlakica zakrivala. Voznika voz pritisne na steno klanca, da je globoko zdihoval, ker si nikakor ni mogel pomagati. Pot ač se vdira zmiraj globlje, da mora nesrečnega vozača precej združniti. Možu je že bila sila, da je komaj sopihal, in na ves glas je klical na pomoč. Prilično pride Peyramale po tisti cesti, vidi nevarnost in takoj pribeži na pomoč.

„Skesajte se svojih grehov, kliče gospod župnik, da vas grehov odvežem“.

Pa župnik je že tudi zlezel pod voz in z orjaško svojo močjo voz toliko vzdigne, da trpin izleze iz klade, ter ga tako reši strašne, gotove smrti. Mož na vso srečo ni druge škode trpel, kakor da mu je tu in tam nekaj kože uneslo.

Stari grešnik zdaj lurškega župnika ni mogel prehvaliti, zdaj niti v nebesih niso imeli boljšega angelja od Peyramaleja; župniku pa se je mudilo domú najbolj za to, da se je odtegnil hvali, katero mu je na glas pel nemarni njegov župljan.

Drugo jutro nekdo že zgodaj trka na farovška vrata. „Gospod župnik, jaz nosim že leta še eno breme, ki me teži in ki me hoče kar zadušiti, prosim, da še me le-te težave rešite“. „Prav iz srca rad“, reče sedaj župnik ter se poda v cerkev.

Dobri župnik skesanega grešnika, ki je v cerkvi, kakor mitar potr t klečal pred njim, odveže njegovih grehov. Za Peyramaleja pa je bil ta dan praznik, ker je našel ovco, ki je bila zgubljena, in ko bi imel za čem, bi tudi ta den za sósede gostijo napravil, da bi se ž njim veselili, kakor je o evangelijskem dobrem pastirju brati. Toda župnik še je pol leta čutil v ledovju dobroto, ko jo je storil zgubljenemu sinu; bil se je namreč prevzdignil.

(Dalje prih.)

Smešnica 33. Fanté se je učil pri necem čevljarju tega rokodelstva. Kar se tiče jela, pa se mu ni godilo, Bog zna, kako dobro. Dalje ko se je učil, bolj se je prepasaval. Enkrat dobi kaj majhen kosček mesa. To ga tako gane, da se začne na glas jokati. „Kaj se jokaš?“ vpraša nevoljna mati čevljarka. „O“, odgovori fanté, „kaj bi se ne jok al, če pomislim, da je moral mesar za tak kosček mesa zaklati celega vola!“